

مايىپى رەشى بچكۆلە

سەمەد بېھرەنگى

تېكۆشەر خالىد

كردوويه به كوردى

شهوی چله بوو. له قوولایی زهريادا، پیره ماسی،
دوانزه هزار دانه له مندال و نهوه کانیشی له
دووری خوی کو کردبوونهوه و چیروکی بو
دهگیرانهوه...

هه بوو، نه بوو، ماسییه کی رهشی بچکوله هه بوو،
که له گهل دایکیدا له جوباریکدا ده ژیان. ئه م
جوباره له دیواره بهردینه کانی شاخیکه وه ده هاته
دوره وه و ده رڅایه دوله که وه. مالی ماسییه ره شه
بچکوله که و دایکی، له بن بهردیکی ره شه وه بوو؛
له ژیر سه قفیک له قه وزه دا. شه وان، هه ردو وکیان
له ژیر قه وزه که دا ده خه وتن. ماسییه ره شه
بچکوله که ده میک بوو، ئه و تاسه یه له دلیدا بوو،
که ئه گهر بو تاقه جاریکیش بووه مانگه شه و له
ماله که یاندا ببینیت.

دایکه و بهچکه، بهیانی خوا پوژی دهکردهوه تا
نیواره به دواي یهکتر دهکەوتن و جارجاریش
تیکهلی ماسییهکانی دیکه دهبوون و خیراخیرا، له
شوینۆچکهیهکدا، دهپویشتن و دهگهپانهوه. ئەم
بیچووه ماسییه، تاقانه بوو، لهو دههزار گهرايهی
دایکی داینابوو؛ تهنیا ئەو مابوو دهوه.

ماوهیهک بوو ماسییه پەشه بچکۆلهکه بیرى
دهکردهوه و زۆر کهم دهدوا. ته مبهل و بیمهیل
ئه مسهروئهوسهري دهکرد و دهگهپایهوه و
زۆرینهی کاتهکانیش له دایکی دوا دهکەوت.
دایکی وای دهزانی بیچووهکهی نهخوشییهکی
ههیه که ئهوهیش به خیرایی له کۆلی دهبیتهوه،

بەلام توومەز نەخۆشی ماسییە رەشە، شتیکی
دیکەیه!

بەیانییەکی زوو، هیشتا خۆر هەلنەهاتبوو،
ماسییە بچکۆلەکه دایکی بەئاگا هینایەوه و گوتی:
دایە، دەمەوی تۆزیک قسەت لەگەڵ بکەم.

دایکی بە خەوالووییەوه گوتی: بچکۆل گیان،
کاتت نەدۆزیوەتەوه ئیستا نەبیّت؟ قسەکەت
هەلگرە بۆ کاتیکی تر، باشتەر نییە کەمیک
بگەرێین؟

ماسییە بچکۆلەکه گوتی: نا دایە، تاقەتی کەرانم
نییە، دەمەویّت لیڤە برۆم.

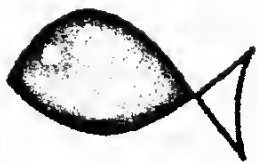
دایکی گوتی: بە دانیاییەوه دەبی برۆیت؟
ماسییە بچکۆلەکه گوتی: بەلی دایە، دەبیّت برۆم.

دایکی گوتی: ئاخړ بهم به یانییه زووه، دهته وی

روو له کوئ بکهیت؟

ماسییه ره شه بچکوله که گوتی: دهمه وی برؤم
بزانم کوټاییی ئهم جوټاره به کوئ دهگات.
دهزانی دایه! زیاتر له مانگیکه من بیر دهکه مه وه،
تا بزانم ئهم ئاوه له کوئ دهگیرسیته وه و
ئیستاش که ئیستایه، هیچم چنگ نه که وتووه. له
دوینیش ه وه نه نوستووم و هر بیرم
کردو وه ته وه. له نه نجامدا ئهو بریاره م دا، خوُم
برؤم کوټاییی ئهم جوټاره بدؤز مه وه. هر
ده که م بزانم، که له شویننه کانی دیکه چ خه به ره.
دایکه پیکه نی و گوتی: منیش کاتیک منداډ بووم،
زور بیرم له م شتانه ده کرده وه، ئاخړ گیانه که م،
جوټار، خو سهره تا و کوټاییی نییه، هر ئه مه یه
که هه یه! جوټار هه می شه ده روا و به هیچ
کوئییه کیش ناگات.

ماوه يه ک بوو ماسيی په شی بچکوله بیړی ده کرده وه

ماسییه ره شه بچکوله که گوتی: ناخر دایه گیان!
مه گهر بهو جوړه نییه که هر شتیک به کوتایی
ده گات؟ شهو کوتایی، روژ کوتایی دیت، حهفته،
مانگ، سال...

دایکه قسه ی پی بری و گوتی: ئه م قسه زلانه
به ره نه ولاره، دوام که وه با پروین بو که پان.
ئیستا کاتی که پانه، نه ک ئه م جوړه قسانه!

ماسییه ره شه بچکوله که گوتی: نا دایه، من ئیتر
له م که پانانه ماندوو بووم، دهمه ویت ملی ری
بکرم و بروم ببینم له شوینه کانی تر چی
ده گوزهریت. پهنگه وا بیر بکه یته وه، که که سیک
ئه م قسانه ی فیږی ماسییه بچکوله که کردووه،
به لام بزانه، که من خووم زور دهمیکه ئه م

بیرکردنه وه یه م هه یه. هه لبت زور شت له موله و
فیر بووم! بو نموونه ئه وه فیر بووم، که زور به ی
ماسیه کان، کاتی پیری گله و گازنده ده کهن که
ژیانیان هه روا به فیر داوه. هه میسه ناله و
نه فرهت ده کهن و گله بییان له هه موو شتیک
هه یه. من ده مه ویت بزانه، هه به راستی، ژیان
یانی ئه وه ی، که له شوینۆچکه یه کدا هه برۆیت
و بییت تا پیر بییت و دواتر هیچ! یان جوریکی
دیکه ییش ده توانیت له دنیا دا بژیت؟

کاتیک ماسیه ره شه بچکوله که له قسه کانی
بووه وه، دایکی گوتی: بچکول گیان! مه گهر له
که لله ی داوی؟ دنیا!... دنیا!... دنیا ئیت یانی چی؟

دنيا ھر ٺھ شوڻھ ڪھ ٺيھي لين، ڙيانيش
ھر ٺھ مھ ڪھ ٺيھ ھمانھ...

لھ ڪاٽھ را، ماسيھ ڪي گھ ورھ لھ مالھ ڪھيان نزيڪ
بووھ وھ و گوتي: دراوسي! لھ سھر چي لھ گھل
منالھ ڪھت پرتھ و بولھ تانھ، ديارھ ٺھ مڙو نيازي
گھ رانتان نيهه؟

دايڪي ماسيھ ڪھ، به دھنگي دراوسيڪھي، لھ
مالھ ڪھي ھاٽھ دھرھ وھ و گوتي: چ سال و
زھ مانھ ڪھ تي ڪھ و تووين، ٺيستا ٺيتر مندالھ ڪان
دھيانھ ويٽ شت فيري دايڪيان بڪھن!

دراوسي گوتي: چوڻ مھ گھر؟

دایکی ماسییه که گوتی: سهیرکه، ئەم دەنکه زیخه
دهیهوئیت بۆ کوی بڕوات! هه‌میشه ددلی،
دهمه‌وئ بڕۆم و ببینم دنیا چ باسه! قسه‌ی زل!
دراوسی گوتی: بچکۆل! وهره بزانم تو له
که‌یه‌که‌وه ئاوا بوویت به‌ عالیم و فه‌یله‌سووف و
ئیمه‌ت ئاگادار نه‌کردوو ده‌ته‌وه؟

ماسییه بچکۆله‌که گوتی: خانم! من نازانم تو به
کی ده‌لئیت عالیم و فه‌یله‌سووف، من ته‌نیا له‌م
گه‌رانه‌ماندوو بووم و نامه‌وئیت به‌ردوام بم
له‌م گه‌رانه‌ماندوو که‌رانه و به‌ گالتینه‌وه
خۆش‌حال بم و کتوپر چاو بکه‌مه‌وه و ببینم، که
وه‌ک ئیوه‌ومانان پیر بووم و هیش‌تاش هه‌ر ئه‌و
ماسییه چاوبه‌ستراوه‌م، که بووم.

دراوسى گوتى: وى! ئەو دەلى چى!

دايى گوتى: من قەت بىرم بۆ ئەو نەدەچو

منالە تاقانەكەم، ئەمەي لى دەرچىت. نازانم چ

خراپەكارىك چوۋەتە بن كلىشەيەو!

ماسىيە بچكولەكە گوتى: هيچ كەس نەچوۋەتە بن

كلىشەمەو، من خۆم بىروھۆشم ھەيە و تى

دەگەم، چاوم ھەيە و دەبينم.

دراوسى بە دايى ماسىيەكەي گوت: خوشكى!

ئەو ھەلەزۆنە پىچاوپىچەت بىرە؟

دايە گوتى: بەلى، چاكى بۆ چوۋى، زۆر لە

منالەكەم نزيك دەبوۋەو، ئاخىر بلىم خوا چى لى

بكات!

ماسییه بچکوله که گوتی: به سیکه دایه! نهو
هاوریم بوو.

دایه گوتی: ره فاقه تی ماسی و حله زؤن، گویمان
له مه نه بوو بوو!

ماسییه بچکوله که گوتی: منیش دوژمنایه تی
ماسی و حله زؤنم گوی لی نه بوو بوو، به لام
ئیوه ومانان سه ری نهو بیچاره یه تان کرد به قورپا.
دراوسی گوتی: نه م قسانه کۆن بوون.

ماسییه بچکوله که گوتی: ئیوه خۆتان قسه ی کۆن
دیننه پیشی.

دایکی ماسییه ره شه بچکوله که گوتی: حه قی بوو
بیکوژین، مه گهر بیرت چوو له ملاولا که
داده نیشیت چی ده گوت؟

ماسییه بچکوله که گوتی: که واته منیش بکوژن،
چونکه منیش هر ئه و قسانه ده که م.

سه رتان نه ئیشنم، ددمه قالینی ئه مانه، هه موو
ماسییه کانی به کیش کرد. قسه کانی ماسییه
بچکوله که هه موانی تووره کردبوو. یه ک له
ماسییه پیره کان گوتی: لات وایه ره حمت پی
ده که یین؟

یه کیکی دی گوتی: به س ته میگردنیکی چکوله ی
ده ویت!

دایکی ماسییه ره شه که گوتی: برۆنه ئه ولاوه،
ده ست له مناله که م نه ده ن.

یه کیکی دیکه له وان گوتی: خانم! کاتیک

مناله که ت، به و جوړه ی پیوښته په روه رده

نه کړدووه، ده بیت سزا که یشی ببینیت.

دراوسی گوتی: خه جالته ده بم، که بلیم

دراوسی ئیوهم.

یه کیکی دی گوتی: تا له وه زیاتر نه قه و ماوه،

بینیژن بو لای پیره حه له زون.

ماسییه کان تا هاتن ماسییه ره شه بچکوله که

بگرن، هاوریکانی دهوریان دا و له فهرته نه که

دووریان خسته وه. دایکی ماسییه ره شه که سنگی

خوی ده کوتایه وه و ده گریا و ده یگوت: وای،

خهریکه مناله که م له ده ست ددهم، قوری کوی

بکه م به سهرمدا.

ماسییه بچکوله که گوتی: دایه! بو من مهگری، بو
حالی ئەم پیره ماسییانه داماوانه بگری.

یه کیک له ماسییه کان له دووردهوه هاواری لی
ههستا: سووکایه تی مه که دهنکه زیخ!

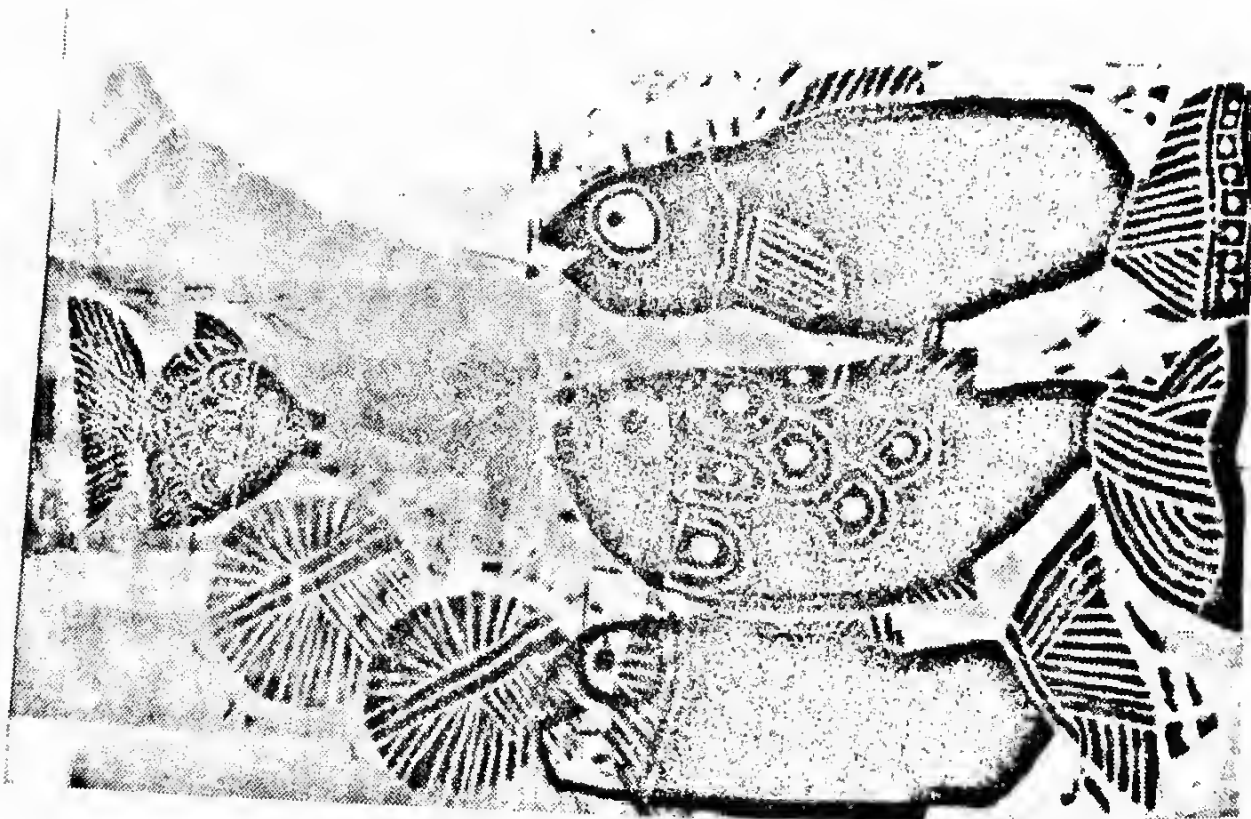
دووهمیان گوتی: ئەگەر برۆیت و پاشان
په شیمان ببیته وه، ئیتر رینگهت نادهین ببیته وه
به م ناوه دا.

سییه میان گوتی: ئەمانه هه وه سی گهنجیتین،
مه پو!

چوارهمیان گوتی: مه گەر ئیره، چ عه یبیکى هه یه؟
پینجه میان گوتی: دنیا یه کی دیکه له گورپی نییه،
دنیا ئیره یه، بگه ریوه!

دهنگه دهنگ كه وته نتيوان ماسييه كانه وه، گوايه ماسيي ره شي بچكوله

به نياز به بچيت دهريا بينيت

شەشەمیان گوتی: ئەگەر بێیتەوێ هۆش خۆت و
بگەرێیتەوێ، ئەوکاتە باوەر دەکەین، کە هەر
بەراستی ماسییەکی ژیری.

حەوتەمیان گوتی: ئاخر ئێمە خوومان بە بینینی
تۆوێ گرتووێ!

دایکی گوتی: بەزەبیت بێمدا بێتەوێ، مەرۆ! مەرۆ!
ماسییە بچکۆلەکە ئیدی قسەییەکی لەگەڵ ئەواندا
نەبوو. چەند ھاورپییەکی ھاوتەمەنی، لەگەڵیدا
رۆیشتن تا تاڤگەکە و لەوێوێ گەرانەوێ. ماسییە
بچکۆلەکە کاتیک لەوان جیا بووێوێ، گوتی:
ھاورپییان، بە ھیوای دیدار، لە بیرم مەکەن!

ھاورپیکانی گوتیان: چۆن دەکریت لە بیرت
بکەین؟ تۆ ئێمەت لە خەڵەفاویی بە ئاگا ھینایەوێ،

تۆ شتانیکت فیّر کردین، که تهنانهت خه یالیشان
به لایدا نه چووبوو. به هیوای دیدار، هاورپی دانا
و بیباک!

ماسیه بچکوله که له تاڭکه که هاته خواره وه و
کهوته ناو گۆمیکی پر له ئاوه وه، سه ره تا
دهستوپیی ون کرد. به لام دواتر دهستی کرد به
مه له کردن و گه ران به دهوری گۆمه که دا. تا
ئه وکاته نه یینیبوو، که ئه وه هموو ئاوه له
شوینیکیدا کو بیته وه. هه زاران ماسی، که له
که وچک ده چوون، سه رزل و له شولار باریک له و
ناوه دا هاتوچۆیان بوو. که ماسیه ره شه
بچکوله که یان بینی، به گالته جارپیه وه گوتیان: تۆ
ئیتړ چ ده عبايه کی! له کوئوه پهیدا بوویت!

ماسییه بچکوله که جوان هه‌لیسه‌نگاندن و گوتی:
تکا ده‌که‌م، ریزی خۆتان بگرن، من ناوم ماسییه
ره‌شه بچکوله‌که‌یه، ئیوه‌ش ناوی خۆتان بلّین با
یه‌کتری بناسین.

یه‌کیک له سه‌ره‌می‌کوته‌کان گوتی: ئیمه یه‌کتری
به سه‌ره‌می‌کوته بانگ ده‌که‌ین.

یه‌کیکی دیکه گوتی: خاوه‌نی ناووشۆره‌تی
خۆمانین.

یه‌کیکی دیکه گوتی: له ئیمه جوانتر، له دنیا‌دا
بوونی نییه.

ئه‌وی دیکه گوتی: وه‌کوو تو قه‌لبوقۆر نین.

ماسی گوتی: من قه‌ت باوه‌رم نه‌ده‌کرد ئیوه
ئه‌وه‌نه له خۆتان رازی بن، باشه، من ئیوه

دەبەخشم، چونكە ئەم قسانەى كردتان لە
نەزانىيەو بوو.

سەرەمىكوتەكان بە يەكدەنگ هاواريان لى
هەستا: يانى ئىمە نەزانين؟

ماسى گوتى: ئەگەر ئىو نەزان نەبوونايە،
دەتازانى، كە لە دنياىدا زۆر كەسى دىكە هەن كە
شىوہيان بەلای خۆيانەوہ دلخۆشكەرە، ئىوہ
تەنانت ناوہكەيشتان ھىي خۆتان نىيە!

سەرەمىكوتەكان زۆر توورە بوون، بەلام، چونكە
بينيان ماسىيەكە راست دەكات، لە دەرگاىيەكى
دىكەوہ بۆى چوون و قسەكەيان گۆرى و
گوتيان: لە راستيدا تۆ لە خۆتەوہ خۆت دەدەيت
بە دارودىواردا، ئىمە ھەموو پۆژىك لە

به يانییه وه تا ئیواره به دنیا دا ده گه ریین، به لام
جگه له خۆمان و دایکوباو کمان هیچ که سیکي
دیکه نابینین، مه گهر کر مه بچوو که کان، که
ئه ویش حساب نییه!

ماسی گوئی: ئیوه خو ناتوانن له م گو مه بچنه
ده ره وه، ئیتر چۆن ده لێن وه لا ئیمه دنیا
گه راوین؟

سه ره میکو ته کان گوئیان: بو مه گهر جگه له م
گو مه، دنیا یه کی دیکه یشمان هه یه؟

ماسی گوئی: لانی که م ده بیته بیر بکه نه وه، که ئه م
ئاوه له کو یوه دیت و له ده ره وه ی ئه م ئاوه یشدا

سەرەمپکوتەکان گوتیان: دەرەووی ئاو ئیتر

کوئیە؟ ئیمە خو هەرگیز دەرەووی ئاومان

نەدیو! هاها... هاها... سلاو لەو

سەر وکەللەیت!

ماسییە پەشە بچکۆلەکش پیکەنین گرتی. بیرى

کردهوه وا باشتەرە وازیان لی بینیت و بروات.

دواتر بیرى کردهوه، باشتەرە دوو قسە لەگەل

دایکیشیان بکات و پرسى: ئیستا دایکتان لە

کوئیە؟

کوتوپر دەنگى بۆقیك راپپەراند.

بۆقەكە لە لیواری گۆمەكەدا، لەسەر بەردیك

دانیشتبوو، خوی هەلدايه ناو ئاوهكەوه و هاته

لاى ماسىيەكەۋە و گوتى: من لىرەم، ئەمرىكت

هەبوو؟

ماسىيەكە گوتى: سلاۋ دايەگەۋرە!

بۆقەكە گوتى: ئىستا كەى كاتى خۇنۋاندنە،

جىقنى بىخاۋەن! مىدالت بەگىر ھىناۋن و قسەى

زلزل دەكەيت! من ئىدى ئەۋەندەم تەمەن ھەيە،

كە بزانم دنيا ھەر ئەم گۆمەيە. باشتەرە برۆى

بەدۋاى ئىشى خۆتەۋە و مىنالەكانمان بە لارپىدا

نەبەيت.

ماسىيە بچكۈلەكە گوتى: سەدسالى ترىش بژىت،

دىسان لە بۆقىكى نەزان و داماو زىاتر ھىچى تر

نيت.

بۆقەكە توورپە بوو و خۆی بەرەو لای ماسییە

رەشە بچكۆلەكە ھەلدا. ماسییەكە دەرپەری و گل

و كرمەكانی بن گۆمەكەى تێك چرژاندن.

دۆلەكە پێچوپەنای زۆر بوو، جۆبارەكەیش

ئاوەكەى چەند بەرامبەر ھەستابوو، بەلام ئەگەر

بتویستبا لەسەر شاخەكەوہ لە تۆلەكەوہ

بروانیت، جۆبارەكەت وەك تالەدەزوویەكى سپى

دەبینى. لە شوینێكدا گاشەبەردێك لە شاخەكە

جیا بووبووہوہ و كەوتبووہ جۆبارەكەوہ

ئاوەكەى كردبوو بە دوو بەشەوہ. مارمێلكەىەكى

گەورە، بە ئەندازەى لەپى دەستێك، سكى بە

گاشەبەردێكەوہ نووساندبوو. چێژى لە گەرمى

خۆرەتاوہكە دەبینى و سەیرى ئەو قرژالە خپ و

زله‌ی ده‌کرد، که له‌سه‌ر لمی قه‌راخ ئاوه‌که مات
بووبوو، له‌و شوینه‌ی قوولایی ئاوه‌که‌ی که‌متر
بوو، خه‌ریک بوو بۆقیکی ده‌خوارد که راوی
کردبوو. ماسیه‌یه ره‌شه‌که له‌ پرێکدا چاوی به
قرژاله‌که کهوت و ترسا. له‌ دووره‌وه سلاوێکی
کرد. قرژال به‌ قینه‌وه سه‌یریکی کرد و گوتی:
"چه‌ند ماسیه‌یه‌کی به‌ئه‌ده‌بی! ئا وه‌ره‌ پێشه‌وه
بچکۆل، وه‌ره‌!"

ماسیه‌یه‌ بچکۆله‌که گوتی: من ده‌رۆم دنیا بگه‌ریم
و هیچیش نامه‌وێت ببه‌ نیچیری جه‌نابتان.
قرژال گوتی: تۆ بۆ ئه‌ونده ره‌شبین و ترسنۆکی،
ماسیه‌یه‌ بچکۆله‌که؟

ماسى گوتى: من نه رهشبينم، نه ترسنوك. من
هه رچييهك، كه چاوم دهيبينيت و ئه قلم دهيليت،
له سهر زمانيشمه.

قرژال گوتى: باشه. فهرموو با ببينم چاوى تو
چى بينيوه و ئه قلت چى گوتووه، كه خه يالت بو
ئه وه چووه، من دهمه وييت تو راو بكهم؟

ماسى گوتى: ئيتىر خوت له گيلى مه ده!

قرژال گوتى: مه به ستت بو قه؟ توش كه مناليكى
نه زانى بابو! من رقم له بو قه كانه و بو يه راويان
ده كه م. ده زانى، ئه مانه وا بير ده كه نه وه ته نيا
بوونه وه رى ئه م دنيايه خو يانن و خوشبه ختيشن،
من دهمه وييت تيان بگه يه نم، كه دنيا له راستيدا

به دهستی کیویه! پاشان تو مه ترسه گیانه!
وهره پیشی، وهره!

قرژال ئهم قسانه ی کرد و به لاره لار به ره و لای
ماسیه ره شه بچکوله که رۆیشت. ئه وهنده
هه زه لیانه ده رۆیشت، که ماسیه که بی ویستی
خوی پیکه نینی لی پژا و گوتی: به دبخت! تو، که
هیشتا فیر نه بووی چون به ریدا برۆیت، به چیدا
ده زانی دنیا له دهستی کیدایه؟

ماسیه ره شه که مه و دایه کی له نیوان خوی و
قرژالدا راگرت. سیبه ریک که وته سهر ئاوه که و
له پریکدا، شلپه یه ک قرژاله که ی له لمه که دا
نوقووم کرد. مارمیلکه که، که سه روکه لله ی

قرژالی بینى، وهها پيکه نين گرتى، خلیسکا و
زۆرى نه مابوو خۆيشى بکه ويته ناو ئاوه که وه.

قرژاله که ئيتير نه يده توانى بيته دهره وه. ماسيه

بچکوله که بينى، کورپيزگه شوانيك له قه راخ

ئاوه که وه ستاوه و ته ماشاي ئه و قرژاله که

دهکات. رانه مهر و بزن نزیک بوونه وه و

لمبۆزيان خسته ناو ئاوه که وه. دهنگى ماعه ماع و

باعه باع ئه و ناوه ی تهنى.

ماسيه ره شه بچکوله که هينده ئارامى گرت، تا

مهر و بز نه کان تير ئاو بوون و پويشتن. پاشان

بانگى مارمیلکه ی کرد و گوتى:

"مارمیلکه گيان! من ماسيه کی ره شى بچکوله،

که دهرۆم کوتاييى ئه م گو مه بدۆز مه وه. وا بير

دهکه مه وه، که تو گیانداریکی ئاقل و دانا بیت،

له بهر ئه مه یه، که ده مه ویت شتیکت لی بیرسم.

مارمیلکه گوتی: هه رچیت ده ویت، بیرسه.

ماسی گوتی: له ریگادا، منیان زور به ماسیخوره

و مشارماسی ده ترساند، ئه گهر تو شتیکت

ده رباره ی ئه مانه ده زانیت، پیم بلی.

مارمیلکه گوتی: مشارماسی و بالنده ی

ماسیخور، له م ناوه بوونیان نییه، به تاییه تی

مشارماسی، که له ده ریادا ده ژی. به لام

ماسیخوره رهنگه هه ر له م خواره لیت پهیدا بین.

نه کا فریو بخویت و بچیته کیسه کانیا نه وه.

ماسی گوتی: چ کیسه یه ک؟

مارمیلکه گوتی: ماسیخۆره، به گهردنییهوه
کیسهیهکی ههیه، که زۆر ئاو دهگریت. ئهوه له
ئاودا مهله دهکات و جاری وایه ماسیهکان،
نه زانانه، دهچنه ناو کیسهکهیهوه و ئهویش ریک
قووتیان دهدات. ئهلبهته ئهگهر ماسیخۆره برسی
نه بیت، ماسیهکان ههر لهو کیسهیهیدا
دههیلتیهوه تا پاشان بیانخوات.

ماسی گوتی: ئیستا ئهگهر ماسی بچیته ناو
کیسهکهوه، ئیتر ریی هاتنه دهرهوهی نییه؟
مارمیلکه گوتی: هیچ ریهک نییه، مهگهر ئهوهی،
که کیسهکه بدرینی. من خهجه ریکت پی دهدهم،
که ئهگهر تووشی ماسیخۆره بووی، ئهوه کاره
بکهی.

ئەو كات، مارمىلكەكە چوۋە كەلىنى بەردەكەۋە و

پاشان بە خەنجەرىكى زۆر وردىلەۋە گەرايەۋە.

ماسىيە بچكۈلەكە خەنجەرەكەي ۋەرگرت و

گوتى: مارمىلكە گيان! تۆ زۆر دىنەرمى. من

نازانم بە چ شىۋەيەك سوپاست بكەم.

مارمىلكەكە گوتى: پىۋىست بە سوپاس ناكات

گيانەكەم! من يەك تەن خەنجەرى ئاوام ھەيە.

كاتىك، كە بىكار دەبىم، دادەنىشم و لە دىركى

گياكان خەنجەر دروست دەكەم و بە ماسىيە

داناكانى ۋەك تۆي دەبەخشم.

ماسى گوتى: مەگەر پىش منىش ماسى بىرەدا

تىپەريون؟

مارمیلەکه گوتی: زۆریش تیپەرپون! ئەوانە ئیستا
ئیتەر بوونەتە دەستەوتاقم و تەنگیان بە پیاو
ماسیگرەکش هەلچنیو.

ماسییە ڕەشەکه گوتی: عەفوومکە، قسە قسە
دەهینیت. ئەگەر بە فزوولم تئ نەگەیت، بلی
بزانم، چۆن تەنگیان بە بە ماسیگرەکه هەلچنیو؟
مارمیلەکه گوتی: ئاخر چونکە هەموویان پیکەو،
هەر ئەوەندە ماسیگرەکه تۆرەکهی هەلەداتە
ناو ئاوەکهو، هەموویان دەچنە ناو تۆرەکهو و
پایەکیشن و لەگەڵ خۆیاندا بەرەو دەریای
دەبن.

مارمیلکه که گوئی به درزی به رده که وه نا و
گوئی هه لخت و پاشان گوتی: من ئیتر له سهر
ئیزنت، بیچو وه کانم خه به ریان بووته وه.

مارمیلکه خوی کرده وه به که لینی به رده که دا.
ماسیه ره شه که ناچار به ری که وت. به لام به م
شیوه یه پرسیار له دوی پرسیار له که لله یدا
که لاله ده بوو، که به رده وام له خوی ده پرسی:
هر به راست، ئه م جوباره ده رژیته ده ریاوه؟
نه کا ماسیخوره به م زووانه بگاته سهرم؟
به راست، مشارماسی دلی دیت هاو ره که زی
خوی بکوژیت و بخوات؟ بالنده ی ماسیخور، ئیتر
چ دوژمنایه تییه کی له گه ل ئیمه دا هه یه؟

ماسیی بچکۆله، بهردهم مهلهوه، دهرویشته و
بیری دهکردهوه. له ههر بستهپێیهکدا شتیکی
تازهی دهبینی و فییری دهبوو. ئیستا ئیتر خوشی
لی دههات، که مهیلان به تاڤگهکاندا شوڕ ببیتهوه
و دیسان مهله بکات. ههستی به گهرمی تیشکی
خۆر دهکرد لهسهر پشتهی و وزهی لی
وهردهگرت.

له شوینیکدا ئاسکیک به پهله ئاوی دهخواردوهوه.
ماسییه بچکۆله سلاوی کرد و گوتی:

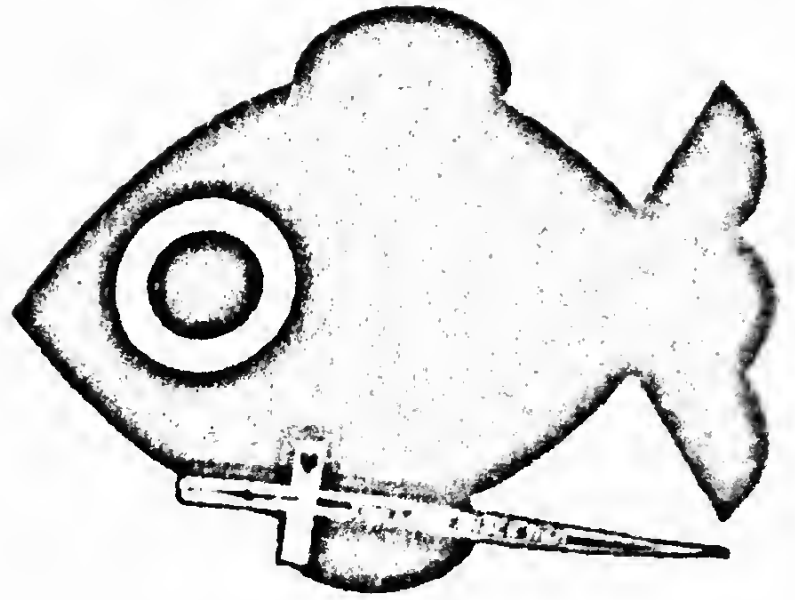
ئاسکه جوانهکه، بۆ وا به پهلهی؟

ئاسکهکه گوتی: راوچی دوام کهوتوووه،

گوللهیهکیشی لی داوم؛ ئهوهتا.

ماسییه بچکوله شوینی گولله‌که‌ی نه‌بینی، به‌لام
به شه‌له‌شه‌ل-رؤیشتنه‌که‌یدا تی گه‌یشت، که
راست ده‌کات.

له لایه‌ک کیسه‌له‌کان له‌به‌ر گهرمای خوره‌تاودا
سه‌رخه‌ویان ده‌شکاند و له لایه‌کی تره‌وه
قاسپه‌قاسپی که‌و ئه‌و ناوه‌ی ته‌نیبوو. بو‌نی گیای
کیوی له‌هه‌وادا شه‌پۆلی ده‌دا و تی‌که‌لی ئاوه‌که
ده‌بوو.

ماسی ره شی بچکۆله خه نجه ریکی پی بوو

دوانیوهرۆ گه‌یشته شوینیک، که دۆله‌که به‌رین
ده‌بوو و ئاوه‌که به‌ ناوه‌راستی بیه‌یه‌کدا
ده‌رۆیشت. ئاوه‌که ئه‌وه‌نده زۆر هه‌ستابوو، که
ماسیه‌ ره‌شه‌که، به‌راستی که‌یفی ده‌کرد. پاشان
رێکه‌وتی ماسیگه‌لیکی زۆری کرد. له‌و کاته‌وه‌ی،
که له‌ دایکی جیا بووبوووه‌وه، ماسیی نه‌بینیبوو.
چه‌ند ماسیی وردیله‌ ده‌وریان دا و گوتیان: له‌وه
ده‌چیت بێگانه‌ بیت، ها؟

ماسیه‌ ره‌شه‌که گوتی: ئه‌ری غه‌ریبه‌م، له‌
رێیه‌کی دووره‌وه‌ هاتووم.

ماسیه‌ وردیله‌کان گوتیان: ده‌ته‌ویت بۆ کوێ
برۆی؟

ماسییه ره شه که گوتی: ده روم کوتایی جوبار
بدوزمه وه.

ماسییه وردیله کان گوتیان: کام جوبار؟

ماسییه ره شه که گوتی: هر ئه م جوباره، که ئیمه
مهله ی تیدا ده که یین.

ماسییه وردیله کان گوتیان: ئیمه به مه ده لئین
پووبار.

ماسییه ره شه که هیچی نه گوت. یه ک له ماسییه
وردیله کان گوتی: هیچ ده زانی، ماسیخوره له سهر
رئ وه ستاوه؟

ماسییه ره شه که گوتی: ئه ری، ده زانم.

یه کیکی دیکه گوتی: ئه وهش ده زانی، که

ماسیخوره، چ کیسه یه کی پانو پوری هه یه؟

ماسییه ره شه که گوتی: ئەمەشیان دەزانم.

ماسییه کی وردیله که گوتی: سەرەپای ئەم

شتانەش، دەتەوێت برۆیت؟

ماسییه ره شه که گوتی: ئەری، هەرچۆنیک بوو،

دەبێت برۆم.

بە خێرای ورتەورت کەوتە نێوان ماسییه

وردیله کانهوه، که: ماسییه ره شی بچکوله له پێی

دوورهوه هاتوو و دهیهوێت بروات کوتایی

پووبار بدۆزیتهوه و هیچ ترسیکیشی له

ماسیخۆره نییه! چەند ماسییه وردیله کەلکەلە

ئەوه لەسەردان، که له گەل ماسییه ره شه که دا

برۆن، بەلام له ترسی گهورهکانیان ورتەیان له

دەم نەهات. چەند دانەیه کیشیان گوتیان: ئەگەر

ماسيخۆره نه ده بوو، له گهلت ده هاتين، ئاخري ئينه
له كيسه ي ماسيخۆره ده ترسين.

له تهنيشت رووباره كه وه لادييهك هه بوو، ژنان و
كچاني لاديكه له ليواري رووباره كه دا قاپوقاچاخ
و جلوبه رگيان ده شووشت. ماسيه بچكوله كه
تاوي گويي له دهنگه دهنگي ئه وان راگرت و
تاويكيش سه يري شلپوهوري مندا لاني كرد و به
ري كه وت. روويشت و روويشت و هه ر روويشت و
ديسانيش روويشت تا شهوي به سه ردا هات. بو
خوي له ژير به رديكدا خه وت. نيوه شهو بيدار
بووه وه و بيني مانگ كه وتوو هته ئاو ه كه وه و
هه موو لايه كي رووناك كردوو هته وه.

ماسییه ره شه بچکۆله که مانگی زۆر خوش
دهویست. شه وانیک، که مانگ ده که و ته ئاود که وه،
ماسی چه زی ده کرد له ژیر قه و زه کاندایته ده ری
و توژیک قسه ی له گه ل بکات، به لام هه ر جاریک
دایکی له خه و به ئاگا ده هاته وه، ئه وی بو ژیر
قه و زه کان په لکیش ده کرده وه و دووباره
دهیخه وانده وه.

ماسی بچکۆله خوی برده پیشه وه و گوته:
سلاو، مانگی جوانم!

مانگ گوته: سلاو، ماسی ره شی بچکۆله! تو له
کوی! ئیره له کوی؟
ماسی گوته: گه ریده یی ده که م.

مانگ گوتی: جیهان زۆر گهورهیه، تۆ ناتوانیت
هه موو شوینیک بگه پیت.

ماسی گوتی: باشه، بۆ ههر شوینیک که توانیم،
ده پۆم.

مانگ گوتی: چه زم ده کرد تا کازیوه له لات
بمینه وه، به لام هه ورئکی رهشی گه وره، به ره و
پووی من دیت، که بهر به تریفه م بگریت.

ماسی گوتی: مانگی جوان! من تریفه ی تۆم زۆ
خۆش ده ویت، زۆر چه ز ده که م هه میشه له سه ر
من بدره وشیتته وه.

مانگ گوتی: ماسی گیان! راستیه که ی من خۆم
پووناکیم نییه. خۆر پووناکیم ده داتی و منیش
ئه و پووناکییه ده ده مه وه به زه وی. راستی تۆ

ئەو ەت بېستووە، كە مرۆڤەكان دەيانەوئەت تا
چەند سالىكى دىكە بفرن و لەسەر من بنىشنەوە؟
ماسى گوتى: ئەمە مەحالە.

مانگ گوتى: كاريكى قورسە، بەلام مرۆڤەكان
هەر كاريك كە دليان بىهەوئەت...

مانگ نەيتوانى قسەكەى تەواو بكات. هەورى
رەش گەشت و پرووى داپۆشى و شەو دووبارە
تاريك بووئەو و ماسىيە رەشەكە تاكوئەنيا
مايەوە. چەند خولەك مات و حەپەساو، لە
تاريكى رامما، پاشان چووە ژير بەردىكەو و
خەوت.

بەيانى زوو لە خەو هەستا. لە سەر وويەو چەند
دانه ماسى وردىلەى بينين، كە لەگەل يەكدا

خه ریکی ورته ورت بوون. تا بینیان ماسییه
په شه که له خه و هه ستاوه، یه کده نگ گوتیان:
به یانیت باش!

ماسییه په شه که هه ر زوو ئه وانی ناسییه وه و
گوتی: به یانی باش! له کوتاییدا به دوامدا هاتن!
یه ک له ماسییه وردیله کان گوتی: ئه ری، به لام
هیشتا ترسمان له دل دهرنه چووه.

یه کی دیکه گوتی: بیرکردنه وه له ماسیخوره،
ئارامی لی بریوین.

ماسییه په شه که گوتی: ئیوه له زیاده بیر
ده که نه وه. خو ناکری ئه م هه مووه له بیر
ئه وه دابن. که به پی ده که وین، به ته واوی
ترسمان ده شکیت.

به لام هەر ویستیان به ری بکهون، بینیان، که
ئاو له دهووروبهریان هه لکشاو و سه ریووشیکیان
له سه دروست بووه و هه موو شوینیک تاریک
بووه و ری ئه ملاولاکردن نه ماوه. ماسیه
ره شه که له جیی خۆیدا تی گه یشت، که له
کیسه ی ماسیخۆره دا گیریان خواردوو.

ماسیه ره شه بچکوله که گوتی: هاو رییان! ئیمه له
کیسه ی ماسیخۆره دا گیرمان خواردوو، به لام
ری ده ربازبوونیشمان به ته واوی لی دانه خراوه.
ماسیه وردیله کان دهستیان کرد به گریه وزاری،
یه کیان گوتی: ئیمه ئیتر ری هه له اتنمان نییه.
خه تای تویه، که چوویته بن کلیشه مانه وه و
ئیمه ت به لاریدا برد.

يەككى تر گوتى: ئىستا ھەموومان قوت دەدات
و ئىتر كارمان تەواوہ.

لە پرىكدا دەنگى قاقايەكى ترسناك لە ئاوەكەدا
بىسترا. ئەمە ماسىخۆرە بوو، كە پىدەكەنى.
پىدەكەنى و دەيگوت: ماسىي چەندە وردىلەم
گرتوون! ھاھاھاھاھا... بەراستى دلم بۆتان
دەسووتىت! ھىچ دلم نايت قوتتان بەدەم!
ھاھاھاھاھا...

ماسىيە وردىلەكان دەستيان كرد بە پارانەوہ و
گوتيان: ھەزرەتى ئاغاي ماسىخۆرە! ئىمە
ناووناوبانگى تۆمان زۆر دەمىكە بىستووہ و
ئەگەر لوتف بنوینىت، دەنووكى پىرۆزت تۆزىك

بکەیتەو، کە ئیمە برۆینە دەرەو، هەمیشە نزا
بۆ بوونە پیرۆزەکەت دەکەین.

ماسیخۆرە گوتی: من نامەوێت هەر ئیستا ئیو
موت بدهم. ماسیی بارگەخراوم هەیه، سەیری
ئەو خوارەو بکەن.

چەند دانه ماسیی گەورە و بچووکی لە کیسەکەدا
بوون. ماسییە وردیلەکان گوتیان: حەزرەتی
ئاغای ماسیخۆرە! ئیمە خۆ کاریکمان نەکردووە،
ئیمە بیگونناحین. ئەم ماسییە ڕەشە بچکۆلەیه
ئیمەیی بە لاریدا بردووە.

ماسییە بچکۆلەکە گوتی: ترسنۆکانه! وا بیر
دەکەنەو، ئەم بالەندە فیلبازە، کانگای

بەخشندەیییە، کە بەم جوۆرە لیی دەپارێنەو؟

ماسييه ورديله كان گوتيان: تو هيچ نازانيت
دهلييت چي. ئيستا دهيبيني حه زره تي ئاغاي
ماسيخوره چون ئيمه ده به خشيت و توش قوت
دهدات!

ماسيخوره گوتي: ئا، ده تانبه خشم، به لام به
مه رجيك.

ماسييه ورديله كان گوتيان: مه رجه كه تان
بفه رموون، قوربان!

ماسيخوره گوتي: ئه م ماسييه ده مه وه ره بخنكين
تا ئازادي به ده ست بهيئن.

ماسييه ره شه بچكوله كه خوي له ماسييه
ورديله كان جيا كرده وه و گوتي: پازي نه بن! ئه م

بالنده فیلبارزه دهیهوئیت تیگمان بهر بدات، من
بیروکهیهکم ههیه...

بهلام ماسییه وردیلهکان، ئهوهنده له بیرى
ئازادیی خویاندا بوون، که بیریان له هیچ شتیکی
دیكه نهکردهوه و هیرشیان بو ماسییه رهشه
بچکولهکه برد. ماسییه بچکولهکه پاشهوپاش
دهرویشت و لهسهرخو دهیگوت: ترسنوكانه،
بهههرحال تازه گیرتان خواردوو و ری
ههلاتنتان نییه، دهرهقهتی منیش نایه.

ماسییه وردیلهکان گوتیان: دهبیئت بتکوژین، ئیمه
ئازادیمان دهوئیت!

ماسىيە رەشەكە گوتى: ئەڧلتان تيا نەماوہ! ئەگەر
منىش بكوژن، ديسانىش رىي ھەلاتن بوونى نييە،
فرىوى مەخۇن!

ماسىيە وردىلەكان گوتيان: تو ئەم قسانە
دەكەيت، تا گيانى خۆت رزگار بكەيت و دەنا
ئەسلەن بىر لە ئىمە ناكەيتەوہ!

ماسىيە رەشەكە گوتى: باشە گوى بگرن
رئىيەكتان نىشان بەدم. من لە نيوان ئەو
ماسىيانەدا خۆم وەك مردوو لى دەكەم؛ با
ئەوكاتە ببينىن ماسىخۆرە ئىوہ ئازاد دەكات يان
نا، ئەگەر قسەكەم قبول نەكەن، بەم خەنجەرە
ھەمووتان دەكوژم، يان كىسەكە پارچە پارچە
دەكەم و دەرومە دەرەوہ و ئىوہش...

يەك لە ماسىيەكان قسەكەى پى بىرى و هاوارى
کرد: بەسىكە ئيترا! من تەحەمولى ئەم قسانە
ناكەم... ئوھوئ.. ئوھوئ.. ئوھوئ...

ماسىيە رەشەكە، كە گريانى ئەوى بىنى، گوتى:
ئەم مندالە بەنازونوكەتان بۆ لەگەل خوتاندا
هيناوە؟

پاشان خەنجەرەكەى دەرھيئا و نيشانى ماسىيە
وردىلەكانى دا. ئەوان ناچار پيشنيارى ماسىيە
بچكۆلەكەيان قبول كرد. بە درۆودە خويان
بەيەكدا ھەلپەرژاند. ماسىيە رەشەكە خوى كرد بە
مردوو و ئەوانيش سەرکەوتنە سەر و گوتيان:
حەزرەتى ئاغاي ماسىخورە، ماسىيە رەشە
دەمەوەرەكەمان بۆ تەخت كرديت...

ماسیخوره پیکه‌نی و گوتی؛ کاریکی باشتان کرد.

ئیستا له پاداشتی ئهم کاره‌تان، همووتان به

زیندوویی قوت ده‌دهم، که له‌ناو دلمدا به دلی

خوتان گه‌ران و پیاسه‌ی پر له چیژ بکه‌ن.

ماسییه وردیله‌کان ئیتر بواریان نه‌ما. به خیرایی

هموویان رژانه ناو گه‌رووی ماسیخوره‌وه و

کاریان ته‌واو بوو.

به‌لام ماسییه ره‌شه‌که، هر ئه‌و کاته،

خه‌نجه‌ره‌که‌ی راکیشا و به یه‌ک پیکان،

په‌رده‌کیسه‌ی ماسیخوره‌ی هه‌لد‌ری و رویشته.

ماسیخوره له تاودا هاواری کرد و سه‌ری کیشا

به ئاوه‌که‌دا، به‌لام نه‌یتوانی دوا‌ی ماسییه

به‌چکوله‌که بکه‌ویت. ماسییه ره‌شه‌که رویشته و

رۆیشت و دیسانیش رۆیشت، تا بوو به نیوه رۆ.
نیستا ئیتر شاخ و دۆل تهواو بووبوو و
رووباردهكه به دهشتیكى ساف و تهختا
تیدهپه‌ری. له راستوچه‌پدا چهند چه‌می بچووکی
دیكه‌یش ده‌رژانه رووبارده‌كه‌وه و ئاوه‌كه‌یان
چهند به‌رامبه‌ر زیاد کردبوو. ماسیه‌یه ره‌شه‌كه
چیژی له فراوانی ئاوه‌كه وه‌رده‌گرت. له پری‌کدا
بی ئه‌وه‌ی به‌خوی بزانی‌ت، بینی ئاوه‌كه
سه‌روبنی نییه. به‌ملادا رۆیشت، به‌ولادا رۆیشت،
به هیچ کوییه‌ک نه‌گه‌یشت. ئاوه‌كه هینده زۆر
بوو، كه ماسیه‌یه بچکوله‌كه له‌ناویدا ون بووبوو!
هر چۆنیک، كه دلی ده‌یویست مه‌له‌ی کرد و
ديسان سه‌ری به هیچ شوینیک نه‌گه‌یشت. له

پريڪڊا بيني ٿاڙهليڪي دريڙ و گهورهي بريقه دار
هيري شي بؤ دينيت. مشاريڪي دووسهر به
دهميه وه بوو. ماسيه بچڪولهه بير كرده وه
هر ئيستا مشارماسي پارچه پارچه دهكات، به
خيرايي وه خو كهوت و دهرپهري و چووه سهر
ٿاوه كه، پاش كه ميڪ، دووباره چووه وه ژير
ٿاوه كه، كه قوولايي دهرياهه بينيت. له نيوهي
رييدا به گهله ماسيههك گهيشٽ - هزاران هزار
ماسي! له يه كيڪياني پرسى: هاوري، من بيگانه م،
له ريي دووره وه هاتووم، ئيره كوييه؟
ماسي، بانگي هاوريڪاني كرد و گوتي: سهير
كه ن! يه كيكي ديكه...

دوایی به ماسییه ره شه که ی گوت: هاوړی،

به خیر بیت بو دریا!

یه کیکی دیکه له ماسییه کان گوتی: هه موو

پووبار و جو باره کان دەرژینه ئیره وه، نه لېه ته

هه ندیک له وانیش به زه لکاوه کاند دەرپونه

خواری.

یه کیکی دیکه گوتی: هر کاتیک حه زت کرد،

ده توانیت بیته ناو دهسته و تاقمه که مانه وه.

ماسییه ره شه بچکوله که شادمان بوو، که

گه یشتبووه دریا. گوتی: باشته ره له سه ره تادا

گه شتی بکه م، دواتر بیم تیکه لی دهسته که تان بم.

حه ز ده که م، نه م جاره، که توړی پیاوه

ماسیگره که دهرن، منیشتان له گهل بم.

یه کیک له ماسییه کان گوتی: هەر بهم زووانه به
ئاره زووه کهت ده گهیت، ئیستا برۆ گهشته کهت
بکه، به لام ئه گهر چوویت ه سهر ئاوه که، ئاگات له
ماسیخۆره بێت، که ئهم رۆژانه بیپهروان له
هه موو شتیک، ههر رۆژیک چوارپینج ماسیمان
لی راو نه کهن، دهستان لی هه لئاگرن.
ئه وکاته ماسییه ره شه که له دهسته ی ماسییه کانی
دهریا جیا بووه وه و خۆی به مه له کردنه وه
خهریک کرد. پاش که میک سهر ئاوه که.
خۆره تاوی گهرم دره وشایه وه. ماسییه ره شه
بچکوله که ههستی به گهرمییه سوتینه ره که ی
خۆره تاو ده کرد له سهر پشتی و چیژی

وهرده گرت. له سه رخو و به خوشييه وه له سهر

پووی دهریادا مه له ی ده کرد و به خو ی ده گوت:

"مه رگ زور ئاسان ده توانیت ئیستا بیت بو لام.

به لام من تا ده توانم بژیم نابیت پیشوازی له

مه رگ بکه م. ئه لبه ته ئه گهر کاتیکیش ناچار له گهل

مه رگدا پووبه پوو بوومه وه- که ده بمه وه-

گرنگ نییه، گرنگ ئه وه یه، که ژیان یان مه رگی

من چ کاریگه رییه کی له سهر ژیانی ئه وانی دیکه

ده بیت.

ماسییه ره شه بچکوله که نه یوانی زیاتر له مه بیر

و خه یالی خو ی دریژه پی بدات. ماسیخوره هات

و ئه وی گرت و بردی. ماسییه بچکوله که به

ده می ماسیخوره که وه په له قاژه ی ده کرد، به لام

نەیدەتوانى خۆى رزگار بکات. ماسیخۆره
ناوقەدى ئەوەندە بە توندی گرتبوو، کە خەریک
بوو گیانی دەردەچوو! ئاخر، ماسییەکی بچکۆلە
چەندە دەتوانیت لە دەرهوهی ئاودا بە زیندوویی
بمیینتەوه؟

ماسییەکە بیرى دەکردهوه، کە خۆزگە
ماسیخۆره هەر ئیستا قووتى دەدا بەشکم ئاو و
شیى ناو سکی ئەو، چەند خولەکی دیکە پى لە
مەرگی بگریت. بەم بیرەوه بە ماسیخۆرهی گوت:
بوچی من بە زیندووی قووت نادهیت؟ من لەو
ماسییانەم، کە دواى مردنیان، ژەهراوی دەبن.

ماسیخوره هیچی نه گوت، بیری کرده وه: ئه ی

غیلباز! چی له ژیر سهرتدایه؟ نه کا بتهویت به

قسه م بینی و ده رپه ری؟

وشکانی له دوورده وه ده رکهوت و نزیکتر و

نزیکتر ده بووده وه. ماسیه ره شه که گوتی: ئه کهر

به وشکانی بگهین، ئیتر ته واو.

ئه مه بوو، که گوتی: ده زانم، که ده تهویت من بو

به چکه کانت ببهیت، به لام تا به وشکانی ده گهین،

من مردووم و لاشه م بوو ده ته کیسه یه کی پر

ژهر، بوچی به زدییت به به چکه کانتدا نایه ته وه؟

ماسیخوره بیری کرده وه: خو حه زه رکردن

کارینکی باشه! تو بو خو م ده خو م و ماسیه کی

دیکه بو به چکه کانم راو ده که م... به لام بزانم...

خۆ فیلیکت له بن سهردا نه بیت؟ نا، ناتوانیت هیچ
مکاریک بکهیت!

ماسیخوره له م بیرانه دا بوو، که بینی لهشی
ماسیه ره شه که، شل بوو و جوولهی نه ما.
بیریکی کرده وه:

واته مردو وه؟ ئیستا ئیتر خۆیشم ناتوانم بیخۆم.
له خۆرا ماسیه کی ئاوا نه رم و ناسکه م له خۆم
حه رام کرد!

ئه مه بوو، که ماسیه ره شه که ی بانگ کرد و تا
بلیت: هۆی بچکۆل! هیشتا نیوه گیانیکت تیدا ماوه،

که بتوانم بتخۆم؟
به لام نه یتوانی قسه که ی ته واو بکات. چونکه هر
ئه وهنده ی که دهنووکی کرده وه، ماسیه ره شه که

قووتار بوو، کهوته خواردهوه، ماسیخوره بینی،
 که زور خراپ فریوی خواردووه، دواي ماسییه
 ره شه بچکوله که کهوت. ماسی به خیرایی
 باوباران هه وای دهبری، له تاسهی بو ثاری
 دهریا بیحال بووبوو و دهمی وشکی به شینی
 دهریا سپاردبوو، به لام تا چووه ناو ئاوده که و
 هه ناسه یه کی تازه کردهوه، ماسیخوره و دک
 برووسکه گه یشته سه ری و ئه مجاره ئه و دنده به
 خیرایی ماسییه که ی راو کرد و قووتی دا، که
 ماسی تا ماوه یه کیش تی نه گه یشت چ به لایه کی
 به سه ردا هاتووه، ته نیا ههستی ده کرد، که هه مورو
 شوینیک شیدار و تاریکه و رینه ک له گوری نییه
 و دهنگی گریان دیته بهر گوی. کاتیک چاوه کانی

به تاریکیه که راهاتن، ماسیه کی زور وردیله ی
بینی، که له سووچیکا کز دانیشتبوو و ددگریا و
داوای نه کی ددکرد. ماسیه ره شه که نزیک
بووده و کوتی:

بچکول! هسته له بیرى چارده سردا به،
ده گرییت و داوای نه نکت ددکیت، که چی بیت؟
ماسیه وردیله که کوتی: تو ئیتر... کیت؟...
مه گهر نابینیت خه ریکه... خه ریکه له ناو... ددچم؟
ئوهوئ... ئوهوئ... ئوهوئ... نه نه... من... من ئیتر
ناتوانم له گهلت بیم توری ماسیگرده کی ددریا
له توپهت بکه م... ئوهوئ... ئوهوئ...

ماسیه بچکوله که کوتی: به سه باب، تو خو
حه تای هه رچی ماسیه بردووته.

کاتیک ماسییه وردیله که دهستی له گریان

هه لگرت، ماسییه بچکوله که گوتی:

من دهمه ویت ماسیخوره بکوژم و ماسییه کان

ئاسووده بکه، به لام پیش ئه وه، ده بیت تو

بگه یه نمه دهره وه، تا حه یامان نه بهیت.

ماسییه وريله گوتی: تو، که خه ریکه خوت

ده مریت، چون ده ته ویت ماسیخوره بکوژیت؟

ماسییه بچکوله که خه نجه ره که ی نیشان دا و

گوتی:

هه ر لیڤه وه، سکی هه لده درم، ئیستا گوی بگره

بزانه ده لیم چی: من ده ست ده که م به

سوورانه وه و جرتوفرت به ملاولادا، بو ئه وه ی

ماسیخۆره ختووکەى بێت و ھەر ئەوەندەى، کە
دەستی کرد بە قاقالیدان، تۆ دەرپەرە دەردەو.

ماسییە وردیلە کە گوتی: ئەى خۆت چى؟

ماسییە بچکۆلە کە گوتی: بێر لە من مەکەرەو،

من تا ئەم نەفرەتیە نەکوژم، نایەمە دەردەو.

ماسییە ڕەشە کە ئەمەى گوت و دەستی کرد بە

سوورانەو و جرتوفرت بەملاولادا و

ختووکەدانى سکی ماسیخۆرەکە.

ماسییە وردیلە کە لە سەروو گەدەى

ماسیخۆرەو ئەمادە وەستابوو. کاتیەک

ماسیخۆرە دەمى کردەو و دەستی کرد بە

قاقالیدان، ماسییە وردیلە کە لە دەمیەو

دەرپەری و ڕایکرد و پاش کەمیک لە ئاوەکەدا

کهوت، به لام هر چهنده چاوه ری مایه وه
خه به ریک له ماسیه ره شه که نه بوو. له پریکا
بینی، که ماسیخوره پیچ ده خوا و هاوار ده کات،
تا نه وهی دهستی کرد به په لکوتان و پاشان
کهوته خواره وه و خوی کیشا به ئاوه که دا و
دوای شلپه یه ک کهوته ئاوه که وه و له لاقه فرتی
کهوت، به لام هیچ خه به ریک له ماسیه ره شه
بچکوله که نه بوو و تا ئیستایش هیچ خه به ریکی
نییه...

پیره ماسی چیرۆکه کهی ته واو کرد و به
دوانزه هزار به چکه و نه وه کهی گوت: ئیتر کاتی
خه وه مندا له کان، برۆن بنوون.

به چكه و نه وه كان گوتيان: دايه گه وره! نه تگوت

ماسييه بچكوله كه چي به سهر هات؟

پيره ماسي گوتي: ئه وه با بمينيت بو سبه يشه و.

ئيسټا كاتي خه وه، شه وتان شادا!

يانزه هزار و نوسه د و نه وه دوتو ماسي بچكوله

"شه و شاديان كرد و چوون بنوون.

دايه گه وره يش خه وي لي كه وت، به لام ماسييه كي

سووري بچكوله هه رچه ند هه ولي دا، خه وي لي

نه كه وت؛ شه و تا به ياني هه ر له بيري ده ريادا

بوو.